

Dansende Liefde

Titel: Dansende Liefde

©Copyright bescherming

Auteur: Olivia Ambicki

Schrijfwerk: Olivia Ambicki

Tekeningenwerk: Olivia Ambicki

Drukwerk: Brave New Books

Omslagwerk: Olivia Ambicki

Niets uit deze boek mag gekopieerd worden
zonder de toestemming van de eigenaar.

Vrijwaring

Dit boek is niet om negatieve aandacht te trekken tussen een relatie van een furry en een mens. Het is ook speciaal geschreven voor de fans die van furry's houden. De auteur is gefascineerd door furry's en ook als ze een relatie hebben met mensen.

Het boek bevat harde thema's zoals mishandeling en verlies. Ben je sensitief, dan is het aangeraden om niet te lezen. Ben je of ken je iemand die zo'n dingen meemaakt? Dan wordt aangeraden om meteen hulp te zoeken.

Hoofdstuk 1

De lucht was blauw, de zon schijnt mooi geel en warm buiten. De wolken waren een zacht dekentje wol aan de hemel, ze waren wit. Wanneer je door het raam keek, zag je mooi groen in de tuinen of in het park. Er reden voertuigen buiten, ook waren er voetgangers. Het leven was saai, maar normaal. Iedereen had een idee over het leven, wat ze ervan vonden.

Maar er waren ook dieren... een soort van. Wacht, het waren dieren, maar met menselijke lichamen. Het waren furry's. Het waren antropomorfe dieren. Ze leefden zoals echte mensen. Ze konden praten, bewegen, alles wat een mens kon. De helft van de populatie op Aarde waren furry's en de andere helft waren mensen. Er waren veel mensen die niet eens wisten wat het woord 'furry' wou zeggen, tot iemand het uitlegde of als ze het zouden zien recht voor hun ogen. De reacties konden verschillend zijn. Sommigen waren normaal, gefascineerd, opgewonden, maar helaas ook boos en sommigen van hen zelfs ook racistisch, iets wat niet werd geaccepteerd in de wereld. Helaas waren er ook die geen respect ervoor toonden. Er is toch niks mis aan furry's? Wist je bijvoorbeeld dat ze zeer populair zijn? Denk misschien

aan Sonic the Hedgehog, Five Nights at Freddy's (Fnaf), Looney Tunes, Teenage Mutant Ninja Turtles (TMNT) en nog wat...

Veel mensen vonden niks mis aan furry's. Je kon met hen bevriend worden zoals met de echte mensen! Zelfs ook een relatie hebben, maar dat werd vaak als vies of zelfs raar bekeken. Hoe werden kinderen geboren? Omdat furry's ook DNA bezitten van mensen, werden kinderen vaak als een complete mens of een furry geboren, maar nooit als een hybride, een bijzonder ras dat half mens en een furry is.

Maar er leefde een prachtig meisje in een herenhuis genaamd Sally. Ze had prachtig blond, krullend haar met prachtige groene ogen. Dat was een ideaal uiterlijk voor een persoon. Sally werd als jong kind al gezien als een prachtige godin. Zij was prachtig. Haar ouders waren... niet zo'n goede ouders. Omdat ze rijk waren, wilden ze dat Sally perfect was in de ogen van de wereld en Sally moest zich al als een dame gedragen op zeer jonge leeftijd. Ze was alleen nog maar een kind! Ze kreeg geen affectie van haar ouders zoals een kind het nodig heeft.

Sally was een koppig meisje en ze wilde zich niet als een dame gedragen. Ze wou in modder spelen, met andere kinderen spelen, gaan basketballen, met poppen spelen en nog veel meer. Ook al was ze een koppig kind in de

ogen van haar ouders. Sally deed het wel goed in een rijke school waar ze ging. Gelukkig moest je daar geen uniformen dragen. Daar was je vrij om je eigen kleren aan te doen, maar de school was wel best nog steeds streng over de kleren.

Het was vroeg in de ochtend 's morgens in het herenhuis. De kleine Sally had geen zin om terug te gaan naar school. "Maar ik wil niet naar school!" zeurde de kleine Sally terwijl een dienstmeid haar gouden haar deed. Sally werd geboren met krullend haar. Haar krullen werden nog duidelijker hoe ouder ze werd.

"Ik snap je, mevrouw Sally," begon de dienstmeid, "maar je moet naar daar gaan om je studies af te ronden en door te gaan." De zachte handen van de dienstmeid gleden voorzichtig over Sally's haar terwijl ze bezig was om haar gouden haar te kammen. Waren de krullende haren altijd niet lastig? Kammen, bijvoorbeeld?

"Ziezo. Je bent klaar voor je dag." De dienstmeid zette Sally voorzichtig terug op de grond van de stoel waar ze opstond zodat het makkelijker werd voor de dienstmeid.

De dienstmeid, Lara, was al jaren de dienstmeid in het herenhuis, eigenlijk al sinds Sally's geboorte.

Sally's ouders waren altijd druk bezig dat Sally vaak alleen gelaten werd zonder toezicht van een volwassen-

e. Daarom hadden ze besloten om Lara in te huren zodatze alles kon doen in het herenhuis. Haar job was niet omin de tuin te werken. Elk jaar kwam een mannelijke tuin- man langs om in de tuin te werken van het herenhuis.

Lara bracht de kleine Sally naar beneden tot ze in de gang waren. De voorouders van Sally waren altijd rijk geweest. Hoe dat begon wist eigenlijk niemand. Er hingen portretten van de voorouders aan de muren. Je zag duidelijk hoe ze eruitzagen en het waren foto's of geschilderde portretten, sommige van hen zelfs familie- portretten. Sally ging niet liegen, ze vond haar voor- ouders eng.

“We moeten ons haasten, mevrouw Sally. Je vader wacht.” Lara gaf de roze boekentas aan Sally. Het meisje vond het in werkelijkheid een vieze boekentas. Ze smeekte ooit haar ouders om voor haar een nieuwe boekentas te gaan kopen, maar iedere keer als ze iets vroeg, kreeg ze “Daar hebben we geen geld voor.”

Sally was niet dom en was ook even boos op haar ouders met hun leugen die ze iedere keer zeiden tegen haar. Het waren ook manipulatieve leugenaars. Haar vader heeft company terwijl haar moeder een eigen fashion- winkel heeft. Het was een wonder dat ze nog niet betrappt waren, want als ze dat waren, waren ze hun zaken kwijt en dat betekende dus ook hun geld.

Sally nam haar boekentas aan en kreeg een kus op haar voorhoofd van Lara. Sinds de geboorte van Sally was Lara de enige figuur ooit met wie ze een goed contact had. Lara liet zien aan Sally hoe het is om affectie te krijgen van een ouder, ook al was het niet haar echte ouder. Sally wilde Lara 'mama' noemen, maar arme Sally had schrik voor de reactie.

Sally zei dag tegen Lara en ging in de zwarte limo auto die van haar vader was.

Hoofdstuk 2

Aan school aangekomen, ging Sally de poorten binnen en zag zoals elke dag hoe het was op school. Veel kinderen waren aan het spelen. Voetballen, basketballen, met de poppen, verstoppertje, tikkertje, enz. Dat was niks voor Sally. Ze ging elke dag naar school behalve in de weekends.

Een trieste realiteit over Sally was dat, ook al ging ze naar een rijke school, ze geen vrienden had met wie ze omging. Daarom wou ze niet naar school. Niet alleen was school voor haar niet leuk, ze was ook eenzaam. Haar klastitularis merkte niet eens dat Sally problemen had om te socialiseren en dat was enorm slecht nieuws. Het was toch belangrijk om een leerling te helpen in nood?

*

“Oké iedereen,” begon Sally’s leerkracht, mevrouw Wolk, te zeggen. “Zoals jullie wel weten, hebben we allemaal eigen dromen over wie we later willen worden.

“Ik zou graag van jullie willen horen wie jullie willen worden later.”

Mevrouw Wolk was een witte Angora hybride kat. Ze was een mens met witte kattenoren en een witte staart, zo zacht als een deken. Daarom werd ze mevrouw Wolk genoemd, door haar witte haarkleur ook! Maar eigenlijk was dat alleen haar bijnaam.

Sally had haar handen tegen haar wangen gedrukt terwijl haar ellebogen op de tafel waren. Ze wou vandaag niet naar school gaan, maar ze had geen keuze. Ze begon te dagdromen totdat ze wakker schrok.

“En jij, Sally? Wat wil je later worden?”

Sally wou niet in de problemen komen. Ze werd ooit berispt en moest schrijven ‘Ik ga niet dagdromen’. Als ze weer werd betrap, moest ze het misschien terug gaan doen en dat wou ze absoluut niet! Gelukkig wist ze al lang wat ze later wilde worden. “Een actrice.”

Mevrouw Wolk keek geïnteresseerd. “Waarom?”

“Ik vind het cool dat je kan spelen en voelen hoe je maar wilt! Ik wil me altijd als een echte actrice voelen! Het zou cool zijn!” Sally had sterren in haar ogen.

“Dat is cool, Sally.” Mevrouw Wolk draaide naar de klas. “Wel, klas, ik vond jullie antwoorden zeer interessant en

ik hoop in mijn hart dat jullie dromen zullen uitkomen.
Geloof in jullie zelf.”

Toen begon de bel eindelijk te rinkelen. Alle kinderen maakten zich klaar om naar buiten te gaan. Maar mevrouw Wolk vroeg hun aandacht nog. “Morgen komen er twee nieuwe leerlingen langs. Ik stel jullie morgen voor aan hun.” Mevrouw Wolk knikte. “Ga nu maar.”

Twee nieuwe leerlingen? Dat wordt interessant in Sally’s hoofd. Misschien zou Sally eindelijk krijgen wat ze al lang wilde. Vrienden.

Hoofdstuk 3

De volgende dag was er wat regen toen Lara Sally kwam wakker maken in haar grote slaapkamer. Sally's kamer zag er helaas niet uit hoe een kamer van een 6-jarige eruit zou moeten zien. Normaal gezien zou je speelgoed zien op de grond, kostuums, knuffels en nog wat. Maar nee. De slaapkamer van Sally moest extreem schoon zijn en spullen waren verboden in haar kamer. Ze heeft wel een bureau, een kast, een bed en nog andere zaken die je had in een slaapkamer, maar als Sally wou spelen, moest ze naar de speelkamer gaan. Deze was groot en dus Sally had veel spullen. Wanneer Lara tijd had en geen andere dingen te doen had, was ze met Sally aan het spelen.

Wanneer Sally iets wou hebben, dan kocht Lara het voor haar met de geld van Sally's ouders. Het kon Sally's ouders niks schelen wat Sally in huis bracht. Was het een kasteel, een knuffel of een pop. Ze schonken er geen aandacht aan. Sally had precies alleen maar vrij op zondagen. Op zaterdagen moest ze een strakke jurk aan doen en bezig zijn met trainen om zich als een dame te gedragen. Sally had daar een hekel aan. Haar moeder is dan zeer streng en het duurt uren voordat het gedaan is.